

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau.

Redacció de València: Víctor Maceda i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Lluís Bonada.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Alvaro, Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador Cot, Martí Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferrí, Josep Gifreu, Alex Gorina, Manuel S. Jardí, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba, Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat (*Moscú*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt (*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Miriam Diez (*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla (*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas (*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C. Serra (*Berlin*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*), Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés, Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Diez Esculies, Júlia Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez, David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M. Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Oscar Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer, José Luis Iniesta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.

Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria de Comunicació

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímica, electroòptica, magnètica, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Estructurar un estat

Les eleccions de diumenge vinent decidiran la composició del Parlament de Catalunya. I com a lògica conseqüència, el color –o els colors– del govern que vindrà i qui presidirà la Generalitat en la legislatura que ara s'obri. Però, òbviament, aquesta vegada hi ha molt més en joc. Tres forces polítiques s'han compromès a convocar una consulta sobiranista “preferentment” en els pròxims quatre anys. Convergència i Unió, Esquerra Republicana i Iniciativa s'hi han implicat a fons. Solidaritat no ho ha fet, perquè és radicalment exigent en el procediment i els terminis. Al davant, el PP i Ciutadans s'hi oposen frontalment. Els uns i els altres n'han fet bandera. I aquesta campanya ha quedat dividida entre els qui reivindiquen el dret a decidir del poble de Catalunya i els qui li'n neguen. Al mig, només es mou, amb una profunda incomoditat, el PSC, que proposa un referèndum “dins la legalitat espanyola”.

Com que sembla bastant evident que les tres forces que impulsen l'anhel sobiranista aconseguiran una representació majoritària determinant, és lògic pensar en la continuació de tot el procés. Artur Mas va afirmar fa un temps que el seu partit aniria consolidant gradualment “estructures d'estat”. Però què vol dir exactament això? Catalunya ja en té... en part. Compta, per exemple, amb un poder legislatiu i un poder executiu. Limitats, però sòlids. Compta, igualment, amb un cert control sobre el sistema docent, la sanitat pública, l'ordre públic... Per contra, incideix molt poc –quasi gens– en l'administració de justícia, no té una agència tributària pròpia i la seua representació diplomàtica a l'exterior és anecdòtica. Tot això són estructures d'estat, que hauran d'anar ampliant-se en els pròxims temps si hi ha aspiració real a constituir-se en estat propi.

Però, amb tot això, tampoc n'hi ha prou. Si l'ambició nacional realment és sincera, caldrà definir unes noves estructures. La Catalunya autònoma –com el País Valencià i les Balears– ha anat consolidant una administració pròpia amb molt poc de marge i condicionada pel marc legislatiu estatal. Les inèrcies i els defectes del sistema públic espanyol, arrossegats durant segles, han donat com a resultat una administració ineficaç i sobredimensionada. Amb tics classistes i corporatius de vegades insuportables. Cal generar un nou model. Com fer una administració més eficient? Com administrar els recursos hídrics? I els energètics? Quin paper han de tenir les forces armades en aquesta part del món en el segle XXI? Són preguntes que alguns experts han començat a respondre. Abordar-les amb rigor i serietat definirà la consistència de tot el procés que s'ha obert a Catalunya.

Als nostres lectors

Memòria de la legió Còndor

Com es pot *estructurar* un estat? Què cal fer amb la seguretat, la defensa i la intel·ligència? De quina manera es pot aconseguir una estructura judicial solvent? Són preguntes difícils, que contesten Salvador Cardús, Ramon Folch i Sergi Rovira en l'informe “Estatuir Catalunya”. Ho expliquen en aquest número d'EL TEMPS Gemma Aguilera i Àlex Milian. Publiquem també el reportatge resultat d'una investigació que ha trigat dècades a eixir a la llum. L'exèrcit del general Franco va permetre que la legió Còndor convertira el Maestrat en un laboratori de tècniques de devastació aèria. Amb una població civil indefensa, integrada per gent d'edat avançada i xiquets, convertida a la força en conill d'Índies en el preàmbul de la gran guerra que s'acostava.